EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.12.2019
COM(2019) 623 final

2019/0273 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 om utövande av unionens rättigheter vid tillämpning och genomdrivande av internationella handelsregler

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Föreliggande förslag avser en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 av den 15 maj 2014 om utövande av unionens rättigheter vid tillämpning och genomdrivande av internationella handelsregler och om ändring av rådets förordning (EG) nr 3286/94 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (nedan kallad *genomdrivandeförordningen* eller *förordningen*)[1]. Syftet med ändringen är att skydda unionens intressen enligt internationella handelsavtal i situationer där tredjeländer antar olagliga åtgärder och samtidigt blockerar en tvistlösningsprocess. Förordningen har inte ursprungligen utformats för att hantera sådana situationer, men med den nuvarande utvecklingen, nämligen blockeringen av tvistlösning inom ramen för Världshandelsorganisationens (WTO) avtal, kräver att unionen agerar så snabbt som möjligt för att skydda sina intressen.

Förslaget ligger i linje med unionens prioritering att effektivt hävda unionens rättigheter enligt internationella handelsavtal. I de politiska riktlinjerna för kommissionen anges följande: ”Vi måste se till att vi kan hävda våra rättigheter, även genom användning av sanktioner, om någon annan blockerar lösningen av en handelskonflikt”[2] och detta språk återspeglas i uppdragsbeskrivningen för kommissionsledamoten med ansvar för handel[3].

Den föreslagna ändringen utvidgar tillämpningsområdet för genomdrivandeförordningen så att det blir möjligt att vidta åtgärder i en situation där tvistlösningsförfaranden blockeras. Detta ändringsförslag måste antas mycket snabbt för att säkerställa att unionens rättigheter skyddas. För att underlätta ett snabbt antagande av medlagstiftarna föreslås inga andra ändringar.

– *Blockering av tvistlösning*

Under mer än två år har WTO:s tvistlösningsorgan inte kunnat tillsätta lediga tjänster inom WTO:s överprövningsorgan. På grund av att utnämningarna är blockerade kommer det från och med den 11 december 2019 bara att finnas en medlem i överprövningsorganet. Följaktligen kommer överprövningsorganet inte att kunna pröva nya överklaganden från och med den dagen. WTO-medlemmarna kommer att kunna undvika bindande utslag och därmed undkomma sina internationella skyldigheter genom att överklaga panelrapporter. När en panelrapport överklagas, men överprövningsorganet inte kan fungera, försätts tvisten i ett rättsligt tomrum och kommer att förbli olöst (detta har benämnts som ”överklagan i ett rättsligt tomrum”). Det innebär att WTO:s tvistlösningssystem i dessa situationer inte är

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 av den 15 maj 2014 om utövande av unionens rättigheter vid tillämpning och genomdrivande av internationella handelsregler och om ändring av rådets förordning (EG) nr 3286/94 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (EUT L 189, 27.6.2014, s. 50).

2 Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission (2019–2024). https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_sv.pdf

3 Uppdragsbeskrivning av den 1 december 2019 från ordförande Ursula von der Leyen till kommissionsledamoten med ansvar för handel.

bindande. I slutändan kommer unionens ekonomiska intressen att äventyras om internationella handelsregler inte kan tillämpas effektivt.

Inför denna nya situation har unionen arbetat intensivt på följande två områden i) lägga fram förslag för att åtgärda de farhågor som väckts av WTO-medlemmen, som hindrar utnämningar och efterföljande kontakter med WTO-medlemmarna[4], och ii) utveckla nödfallsåtgärder i form av ett interimsarrangemang, som syftar till att kopiera WTO:s överprövningsmekanism till dess den återställs, genom skiljedom enligt artikel 25 i WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistelösning[5]. Genom ett sådant interimsarrangemang upprätthålls överprövningsförfarandet och därmed erhålls inte bara ett slutligt utslag efter det att WTO:s beslutsförfarande, som består av två steg, har avslutats fullt ut, utan även ett utslag som kan genomdrivas enligt WTO:s regler. Det är en tillfällig lösning som är avsedd att fungera under perioden innan överprövningsorganet kan återuppta sin verksamhet. Interimsarrangemanget är emellertid inte en automatisk mekanism och kommer att kräva enskilda överenskommelser från andra WTO-medlemmar.

Det finns också en risk för att tvistlösning i fråga om unionens övriga internationella handelsavtal, bland annat bilaterala och regionala avtal och särskilt då äldre avtal, kan hindras när ett tredjeland inte samarbetar på det sätt som krävs för att tvistlösningsystemet ska fungera. Exempelvis kan tredjelandet underlåta att utse en skiljeman, utan att det finns någon alternativ mekanism planerad för tvistlösning, som trots detta kan fortsätta förfarandet. I denna situation kommer unionens ekonomiska intressen att äventyras och behöva skyddas på samma sätt som beskrivs ovan. Denna situation får ytterligare relevans mot bakgrund av unionens ökade fokus på genomdrivande. En ökad användning av tvistlösning inom ramen för unionens bilaterala och regionala frihandelsavtal väntas också, eftersom fler av dessa avtal blir tillämpliga och föreskriver förpliktelser som går utöver WTO-avtalen. Unionen har nyligen inlett de första tre av dessa ärenden.

– *Genomdrivandeförordningen*

Efter Lissabonfördraget antog Europaparlamentet och rådet genomdrivandeförordningen som en gemensam rättslig ram för genomdrivande av unionens rättigheter enligt internationella handelsavtal, på grundval av tydliga och förutsägbara regler för kommissionens åtgärder. Medlagstiftarna gav kommissionen befogenhet att på ett snabbt sätt anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) inom det tillämpningsområde som fastställs i förordningen och inom de gränser och i enlighet med de kriterier som uttryckligen anges.

Enligt förordningen kan kommissionen anta följande typer av handelspolitiska åtgärder: Tullar, kvantitativa begränsningar på import eller export av varor samt åtgärder inom området för offentlig upphandling. Dessa åtgärder bör väljas och utformas på grundval av objektiva kriterier, till exempel åtgärdernas ändamålsenlighet för att få tredjeländer att följa internationella handelsregler och deras potential att gottgöra ekonomiska aktörer i unionen som påverkas av tredjelandets åtgärder, samt ha till syfte att minimera de negativa ekonomiska följderna för unionen, också med avseende på viktiga råvaror.

[4] Processen leds av den nuvarande ordföranden för WTO:s tvistlösningsorgan, ambassadör David Walker från Nya Zeeland.

[5] Initiativet godkändes av Europeiska unionens råd den 27 maj 2019 och den 15 juli 2019. Europaparlamentet antog den 28 november 2019 en resolution till stöd för det.

Förordningens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta antagande, tillfälligt upphävande, ändring och slutgiltigt upphävande av genomförandeakter som rör

a) genomdrivande av unionens rättigheter enligt bindande multilaterala och bilaterala tvistlösningsregler,

b) motåtgärder enligt multilaterala och bilaterala skyddsåtgärdsregler, och

c) motåtgärder i de fall då tredjeländer ändrar sina medgivanden enligt artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT 1994).

När det gäller genomdrivande av unionens rättigheter enligt bindande multilaterala och bilaterala tvistlösningsförfaranden har kommissionen befogenhet att införa handelspolitiska åtgärder i det fall ett tredjeland vidtar en olaglig åtgärd, särskilt för att förmå tredjelandet att följa reglerna så att unionens intressen skyddas. Sådana åtgärder förutsätter dock att ett tvistlösningsförfaranden med avseende på tredjelandets åtgärd har slutförts.

Förordningen ger därför inte befogenheter för situationer där tvistlösningsförfarandena inte fungerar och därför inte kan slutföras, såsom situationer med blockerade tvistlösningsmekanismer. Detta förslag till ändring av genomdrivandeförordningen avhjälper denna brist genom att utvidga de faktorer som utlöser åtgärder i genomdrivandeförordningen till att omfatta dessa situationer.

– *Politiska överväganden*

Huvudsyftet med den föreslagna ändringen är att hantera situationer där processen, efter det att unionen har lyckats få ett positivt utslag från en WTO-panel för tvistlösning, blockeras på grund av att den andra parten överklagar en WTO-panelrapport till ett rättsligt tomrum och parten inte har gått med på att inrätta ett interimistiskt skiljedomsförfarande enligt artikel 25 i WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning. I en sådan situation kommer tvistlösningsförfarandet inte att leda till något bindande resultat.

Dessutom hanterar den föreslagna ändringen liknande situationer som kan uppstå inom ramen för andra internationella handelsavtal, särskilt regionala eller bilaterala avtal, när ett tredjeland inte samarbetar på det sätt som krävs för att tvistlösningssystemet ska fungera. Exempelvis kan tredjelandet underlåta att utse en skiljeman, utan att det tillhandahålls någon alternativ mekanism för skiljeförfarande så att förfarandet trots detta kan fortsätta.

Av samstämmighets- och effektivitetsskäl omfattar förslaget de två situationerna tillsammans. Båda situationerna har samma bakomliggande orsaker och medför samma negativa konsekvenser för unionens ekonomiska intressen. Gemensamt för situationerna är att unionen bör kunna hävda sina rättigheter och att detta i största möjliga utsträckning bör ske genom ett oberoende beslutsförfarande. Om detta inte är möjligt och den andra parten är ansvarig för att blockera ett bindande och oberoende beslutsförfarande, bör unionen ändå kunna hävda sina rättigheter.

Genom detta förslag säkerställs att unionen, om det visar sig nödvändigt, är utrustad med de verktyg som krävs för att skydda sina ekonomiska intressen. Detta tillvägagångssätt återspeglar unionens åtagande om multilateralism och ett bindande och oberoende beslutsförfarande.

Om unionen valde att inte vidta denna åtgärd skulle följden av de situationer med blockerad tvistlösning som beskrivits ovan bli att unionen inte i tid skulle kunna skydda sina rättigheter. Detta skulle till och med kunna skapa ett incitament för tredjeländer att hindra ett

beslutsförfarande när unionen har rättigheter enligt ett internationellt avtal som tredjelandet överträder.

Genom att arbeta med det regelverk som redan finns i form av förordningen skulle unionen kunna agera snabbt. Det är mycket viktigt med snabba insatser. Detta tillvägagångssätt, liksom logiken i själva förordningen, är därför att föredra framför ett ordinarie lagstiftningsförfarande för vidtagagande av handelspolitiska åtgärder i varje enskilt fall där ett tredjeland upprätthåller en åtgärd av den typ som rutinmässigt går till tvistlösning, men som blockerar beslutsförfarandet.

De handelspolitiska åtgärder som vidtas inom ramen för förordningen syftar särskilt till att få ett tredjeland att upphöra med en överträdelse av ett handelsavtal med unionen efter det att unionen inlett ett tvistlösningsförfarande. Den föreslagna ändringen skapar en möjlighet för unionen att införa åtgärder enligt förordningen, särskilt för att få en överträdelse att upphöra, också utan fullständig tillämpning av ett beslutsförfarande för tvistlösning när tredjelandet förhindrar detta.

De planerade åtgärderna skulle vara förenliga med unionens internationella förpliktelser. Enligt den allmänna folkrätten är det på vissa villkor, såsom proportionalitetsprincipen och förhandsmeddelande, tillåtet att införa motåtgärder, dvs. åtgärder som annars skulle anses strida mot en drabbad parts internationella förpliktelser gentemot det land som är ansvarigt för en överträdelse av folkrätten och som syftar till få överträdelsen att upphöra eller att den gottgörs. Denna internationella sedvanerätt har kodifierats av Förenta nationernas folkrättskommission i dess förslag till bestämmelser om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar[6]. I princip är en part som vidtar motåtgärder inte befriad från att fullgöra sina skyldigheter enligt ett tillämpligt tvistlösningsförfarande[7]. Dessa bestämmelser utgör lex specialis i förhållande till bestämmelserna i allmän folkrätt om motåtgärder[8]. Om den ansvariga parten underlåter att samarbeta med ärligt uppsåt inom ramen för tvistlösningsförfarandena och på så sätt hindrar den drabbade parten från att fullfölja sådana förfaranden, blir det emellertid på nytt möjligt att tillgripa motåtgärder i enlighet med kraven i den allmänna folkrätten. Förenta nationernas folkrättskommission noterar att en förnyelse av denna möjlighet uppstår när en part ”underlåter att genomföra tvistlösningsförfarandet med ärligt uppsåt” eller ”när en konventionsstat underlåter att samarbeta vid inrättandet av den relevanta domstolen”[9]. Detta är de situationer i vilka den aktuella ändringen skulle fungera.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget ligger i linje med unionens prioritering att effektivt hävda unionens rättigheter enligt internationella handelsavtal för att säkra arbetstillfällen och främja tillväxt i unionen. Det anpassar det befintliga gemensamma rättsliga regelverket till denna nya situation.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget ligger i linje med unionens politik på andra områden och bekräftar på nytt unionens engagemang för multilateralism och oberoende beslutsförfaranden. Förslaget syftar till att

6 Se International Law Commission, *Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts*, November 2001, General Assembly, Official Records, Fifty-fifth Session, Supplement No. 10 (A/56/10), chp.IV.E.1, Chapter II och, särskilt, inledande kommentar 1.

7 Ibid., artikel 50.2 a.

8 Ibid, artikel 55.

9 Ibid., artiklarna 52.3 b och 52.4 och kommentarerna 2, 8 och 9.

ändra den befintliga genomdrivandeförordningen, vilken redan är förenlig med unionens politik på andra områden.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör den gemensamma handelspolitiken till följd av de antagna åtgärdernas art och syfte, det vill säga genomdrivande av unionens internationella handelsavtal. Därför är den materiella rättsliga grunden för förslaget till ändring artikel 207 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt. Den gemensamma handelspolitiken är ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är inte tillämplig på områden med exklusiv befogenhet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Målet att snabbt kunna skydda unionens intressen enligt internationella handelsavtal i situationer där tredjeländer antar olagliga åtgärder och samtidigt hindrar en tvistlösningsprocess kan uppnås på ett optimalt sätt genom den föreslagna ändringen av genomdrivandeförordningen. Ändringen är begränsad till införandet av två nya utlösande faktorer för unionen att agera och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Dessutom måste de åtgärder som antagits i enlighet med förordningen vara proportionerliga. I de fall dessa inte följer av bestämmelserna i det internationella avtalet i fråga tillför ändringen en uttrycklig bestämmelse om detta. Detta är i linje med kravet i allmän folkrätt att motåtgärder ska vara proportionerliga.

- **Val av instrument**

Kommissionen anser att denna lagändring är lämplig, eftersom den ändrar en befintlig förordning som redan antagits på grundval av artikel 207 i EUF-fördraget.

3. RESULTAT AV SAMRÅD OCH KONSEKVENBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Inget offentligt samråd har genomförts för detta initiativ. De föreslagna ändringarna skulle bara införa nya utlösande faktorer för tillämpning av förordningen med avseende på den nödsituation som uppstår inom WTO.

För att anta eventuella handelspolitiska åtgärder i enlighet med förordningen är kommissionen redan skyldig att samla in information och följa ett förfarande med en genomförandeakt i varje enskilt fall av tillämpning. Genom informationsinsamlingen kommer kommissionen att söka upp och inhämta information och synpunkter från berörda parter om unionens ekonomiska intressen i specifika sektorer där motåtgärder kan komma att vidtas. Kommissionen måste beakta de mottagna uppgifterna. Den kommitté som inrättas genom

förordning (EU) 2015/1843[10] kommer att bistå kommissionen vid tillämpningen av genomdrivandeförordningen. Kommittén består av företrädare för unionens medlemsstater.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt. Relevanta uppgifter finns nedan.

- **Konsekvensbedömning**

Det har inte gjorts någon konsekvensbedömning för detta initiativ med tanke på ärendets art, dvs. genomdrivande och tillämpning av rättigheter enligt internationella handelsavtal. Det föreliggande förslaget har inte någon direkt ekonomisk, social eller miljömässig inverkan och de åtgärder som kan vidtas (från fall till fall) är av ett sådant slag att det i vilket fall som helst inte är möjligt att göra en förhandsbedömning.

Såsom förklaras ovan har kommissionen när det gäller antagandet av handelspolitiska åtgärder redan en skyldighet att samla in information och följa ett förfarande i varje enskilt fall av tillämpning. Genom informationsinsamlingen kommer kommissionen att inhämta information och synpunkter från berörda parter om unionens ekonomiska intressen i specifika sektorer.

Genom förslaget förlängs kommissionens skyldighet att efter en viss tidsperiod se över förordningens tillämpningsområde. Kommissionen kommer därför att kunna undersöka konsekvenserna av ändringen i enlighet med detta.

Förslaget tar dessutom itu med en akut situation och kräver därför snabba åtgärder.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga.

Den föreslagna ändringen utgör en mekanism för att hävda unionens rättigheter.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1843 av den 6 oktober 2015 om fastställande av unionsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa unionens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (kodifiering) (EUT L 272, 16.10.2015, s. 1).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget är begränsat till införandet av ett begränsat antal ändringar av den befintliga genomdrivandeförordningen.

De nya bestämmelserna är följande:

– I artikel 3 (Tillämpningsområde) ska leden aa och bb läggas till för att unionen ska kunna vidta åtgärder i situationer där ett tvistlösningsförfarande inte kan fullföljas på grund av den andra partens bristande samarbetsvilja, i en handelstvist enligt antingen WTO-avtalet eller andra regionala eller bilaterala internationella handelsavtal. När det gäller tvister inom ramen för WTO-avtalet kommer detta att kräva att unionen har erhållit ett utslag från en WTO-panel som bekräftar EU:s rätt att agera och att det saknas en överenskommelse om ett interimsarrangemang.

– I artikel 4 ska led bb läggas till för att ange kravet på att unionens motåtgärder i dessa situationer inte överskrider den upphävnings- eller minskningsnivå som följer av det berörda tredjelandets åtgärd. Detta finns redan i det befintliga regelverket med stöd av respektive tvistlösningsregler, och ligger i linje med kravet enligt den allmänna folkrätten på att motåtgärder ska stå i proportion till den överträdelse som de motsvarar.

– Artikel 10 ändras för att förnya kommissionens skyldighet att efter fem år se över förordningens tillämpningsområde, inbegripet en översyn av den föreslagna ändringen.

2019/0273 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 om utövande av unionens rättigheter vid tillämpning och genomdrivande av internationella handelsregler

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014[11] fastställs en gemensam rättslig ram för utövandet av unionens rättigheter enligt internationella handelsavtal i vissa särskilda situationer.

(2) En av dessa situationer rör de tvistlösningsmekanismer som inrättats genom avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) och andra internationella handelsavtal, inbegripet regionala och bilaterala avtal. Förordning (EU) nr 654/2014 gör det möjligt för unionen att upphäva skyldigheter efter det att tvistlösningsförfarandet har avslutats.

(3) Den förordningen behandlar emellertid inte en situation där unionen har rätt att vidta åtgärder som svar på en åtgärd som upprätthålls av ett tredjeland, men beslutsförfarandet för tvistlösning blockeras eller på annat sätt inte blir tillgänglig på grund av bristande samarbete från det tredjeland som har antagit den åtgärden.

(4) WTO:s tvistlösningsorgan har inte kunnat tillsätta de lediga tjänsterna i överprövningsorganet. Överprövningsorganet kan inte längre fullgöra sin uppgift från och med den tidpunkt då det finns färre än tre ledamöter i överprövningsorganet. Fram till dess att denna situation har lösts och för att bevara de grundläggande principerna och särdragen i WTO:s tvistlösningssystem och unionens processuella rättigheter i pågående och framtida tvister har unionen strävat efter att komma överens om interimsarrangemang enligt artikel 25 i WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning (WTO:s överenskommelse om tvistlösning). Denna strategi godkändes av Europeiska unionens råd den 27 maj 2019 och den 15 juli 2019 och stöddes i en resolution från Europaparlamentet den 28 november 2019. Om en

[11] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 av den 15 maj 2014 om utövande av unionens rättigheter vid tillämpning och genomdrivande av internationella handelsregler och om ändring av rådets förordning (EG) nr 3286/94 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (EUT L 189, 27.6.2014, s. 50).

WTO-medlem vägrar att ingå i ett sådant arrangemang och lämnar in en överklagan till ett icke fungerande överprövningsorgan, blockeras i praktiken avgörandet av tvisten.

(5) I samma anda kan en liknande situation uppstå inom ramen för andra internationella handelsavtal, särskilt regionala eller bilaterala avtal, om ett tredjeland inte samarbetar, när så krävs, för att tvistlösning ska kunna fungera, till exempel genom att underlåta att utse en skiljeman och när det inte finns någon mekanism för att säkerställa tvistlösning i denna situation.

(6) När tvistlösningen blockeras kan inte unionen hävda internationella handelsavtal. Det är därför lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 654/2014 till att omfatta dessa situationer.

(7) I detta syfte bör unionen ges möjlighet att snabbt tillfälligt kunna upphäva sina skyldigheter enligt internationella handelsavtal, inbegripet regionala eller bilaterala avtal, när det inte är möjligt att effektivt tillgripa en bindande tvistlösningsmekanism, eftersom tredjelandet har gjort det omöjligt för unionen att göra detta.

(8) Det är också lämpligt att fastställa att om åtgärder vidtas för att begränsa handeln med ett tredjeland i de aktuella fallen, bör sådana åtgärder, i enlighet med unionens skyldigheter enligt internationell rätt, stå i proportion till den upphävnings- eller minskningsnivå för unionens affärsintressen som orsakats av tredjelandets åtgärder.

(9) Slutligen bör översynsklausulen i förordning (EU) nr 654/2014 förnyas för ytterligare en femårsperiod och omfatta tillämpningen av den föreslagna ändringen.

(10) Förordning (EU) nr 654/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 654/2014 ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas som led aa:

”aa) efter delgivande av en rapport från en WTO-panel som helt eller delvis bifaller Europeiska unionens yrkanden, om ett överklagande enligt artikel 17 i WTO-överenskommelsen om tvistlösning inte kan slutföras och om tredjelandet inte har samtyckt till att inrätta ett interimsarrangemang för skiljedom enligt artikel 25 i WTO-överenskommelsen om tvistlösning.”

b) Följande led ska införas som led bb:

”bb) vid handelstvister som rör andra internationella handelsavtal, inbegripet regionala och bilaterala avtal, om utslag inte är möjligt på grund av att tredjelandet inte vidtar de åtgärder som krävs för att ett tvistlösningsförfarande ska kunna fungera.”

2) I artikel 4.2 ska följande led införas som led bb:

”bb) Om åtgärder vidtas för att begränsa handeln med ett tredjeland i situationer enligt artikel 3 aa eller artikel 3 bb ska dessa åtgärder ska stå i proportion till den upphävnings- eller minskningsnivå för unionens affärsintressen som följer av det berörda tredjelandets åtgärder.”

3) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Senast den 1 mars 2025 ska kommissionen se över denna förordnings tillämpningsområde, med särskilt beaktande av de ändringar av tillämpningsområdet som får verkan från och med den [dag då denna ändringsförordning träder i kraft], de handelspolitiska åtgärder som får antas, och dess genomförande, och ska rapportera sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 2 första stycket ska första meningen ersättas med följande:

”När kommissionen agerar enligt punkt 1 ska den göra en översyn som syftar till att inom ramen för denna förordning föreslå ytterligare handelspolitiska åtgärder som tillfälligt upphäver medgivanden eller andra skyldigheter på området tjänstehandel.”

ii) Andra stycket ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den […] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*